

[Køpke Christensen]

Rapporten påpegede ligeledes, at det er sandsynligt, at der årligt forekommer ca. 350.000 unødige dagpengeuger på grund af forsinkelser i behandlingssystemet. Hvis det antages, at det ugentlige dagpengebeløb er 2.000 kr., udgør udgiften til »unødige dagpengeuger« på grund af forsinkelser i behandlingssystemet altså 600 eller 700 mio. kr. årligt. Hvis Socialforskningsinstituttets oplysninger bare er nogenlunde korrekte, kan man altså fastslå, at der sker et årligt velfærdstab på minimum 700 mio. kr.

Rapporten peger endvidere på, at 39 pct. af de personer, der havde en langvarig sygedagpengesag løbende i 1988, stadig var sygemeldte på undersøgelsestidspunktet i foråret 1990. Sygemeldingen for de 39 pct. bevirkede, at de ikke ville kunne vende tilbage til deres tidligere arbejde, men forsørgedes med pension, normalt førtidspension, sygedagpenge, bistandshjælp eller en anden form for offentlig forsørgelse. Det vil sige, at vi står over for et problem, der i dag medfører ekstra offentlige udgifter i størrelsesordenen 700 mio. kr. Dette problem koster det ifølge Amtsrådsforeningens beregninger ca. 793,4 mio. kr. at løse.

På den baggrund virker det useriøst, at regeringen nærmest har indledt et slagsmål med Socialdemokratiet om at tilføre amterne ekstra midler. Der er ikke noget at sige til, at Socialdemokraterne vil tilføre den offentlige sektor flere midler; det vil de som bekendt altid; i Socialdemokratiets verdensbillede er den offentlige sektors størrelse nærmest uendelig. At statsministeren begejstret meddeler, at amterne har fået tilført 1,2 mia. kr., som regeringen forventer skal bruges på nedbringelse af ventelisterne, skal uden tvivl, som jeg sagde tidligere, ses i lyset af det snarlige valg.

Men det ændrer ikke, at problemet ikke er ressourcer, men derimod en optimal anvendelse af de forhåndenværende ressourcer. Det er ved almindelig sund fornuft muligt at løse problemerne, uden at det forplumres af valgfrygt, panik og ideologiske felttog. Socialdemokratiet glemmer meget behændigt, at det er et system, der er i overensstemmelse med deres ideologiske opfattelse, der skaber problemerne: planøkonomiske systemer skaber altid køproblemer.

Men lad os nu prøve at få et fornuftigt samarbejde i udvalget, så vi får et så stort flertal

som muligt, der kan se det fornuftige i at hjælpe patienterne så hurtigt som muligt. Vi regner selvfølgelig med, at de partier, der har udtrykt positivitet over for at få afskaffet ventelisterne, også vil sætte sig sammen og finde en løsning på dette problem.

Lis Noer Holmberg (CD):

Der er vel næppe nogen, der ikke vil være med til at nedbringe de alt for lange ventelister, vi har til vore hospitaler, men vi må nok være realistiske og erkende, at det ikke blot gøres ved et knips med fingrene, bare en yderligere pose penge, og så vil der maksimalt være 3 måneders ventetid.

Der er mange faktorer i dette problem. Dels har hele sygehusvæsenet været alt for stift. Der har i mange år været brug for nytænkning, for en ny struktur, og nu er det, som om der sker noget. De stive amtsgrænser nedbrydes, og der bliver friere valg til vore sygehuse. Jeg har tidligere sagt, at vi tror, det vil hjælpe på ventelisterne.

Men vi må også have de stive faggrænser væk. Der skal være mere fleksibilitet og samordning på vore hospitaler. Det lyder ikke godt, når operationssygeplejersker fortæller, at de arbejder til kl. 16, men portøren går kl. 15, måske kan man ikke opdrive en narkoselæge, overlægen skal pludselig noget andet osv. Det er kun et eksempel, men det minder næsten om Det Kgl. Teater. Planlægning og samordning er der brug for. Uden det kan vi pumpe nok så mange penge ind i systemet, uden at det får den ønskede effekt.

Amterne må nu opkræve penge hos kommunerne for de mange senge, der beslaglægges af ældre og andre færdigbehandlede patienter, og det kan jo så skæppe i amternes kasse. Det må vi så håbe at det gør, og at det giver luft for andre, der venter på indlæggelse.

Vi oplever også, at man i Sønderjylland, nemlig på Åbenrå sygehus, har haft mod til nytænkning. Det forventer vi os meget af og er spændt på at høre resultatet af. Der er tale om en selvejende institution, hvis bestyrelse skal administrere en årlig sum penge fra Sønderjyllands Amt. I CD har vi meget ofte talt om, at det er den vej, vi skal. Jeg tror, det var fru Lone Dybkjær, der også var inde på, at der måtte nytænkes.